

Posudek vedoucího na bakalářskou práci

Andrea Gričová: Téma pomsty v díle Norberta Frýda a Viktora Fischla

Andrea Gričová si zvolila zajímavý předmět bakalářské práce: tematizaci pomsty ve dvou značně rozdílných prózách s tematikou holokaustu. Norbert Frýd psal *Krabici živých* jako přesvědčený komunista a na základě vlastní zkušenosti, Viktor Fischl, přesvědčený sionista a demokrat, ač také Žid, šoa neprožil a své Dvorní šašky situoval jen zčásti do tábora smrti.

Ve srovnání obou děl a v konfrontaci tématu pomsty u obou autorů je také největší pozitivum práce. Andrea Gričové se zde podařilo přesvědčivě tyto rozdíly ve fikčním světě obou prozaiků vystihnout a některé její postřehy jsou originální.

Jako problematické vnímám proporce jednotlivých podkapitol práce. Po biografických informacích o každém autorovi následuje vždy část „Struktura románu“ (s. 12–15) a „Struktura díla“ (s. 24–27). Většinou jde o rekapitulaci tématu, i když se tu objevují i poznámky o naraci. K vlastní analýze se autorka práce dostává prakticky až v podkapitolkách „Hlavní aspekty“ a „Téma pomsty“, které celkově zabírají 15 stran, což opravdu není mnoho.

Opakovaně se píše v souvislosti s tématem o hrůzách války (s. 8, 12, 35, 36). Měli bychom však rozlišovat válku a válečné zločiny na jedné straně a šoa/holokaust a zločiny proti lidskosti na straně druhé. Židé jako celek se neúčastnili války, ani aktivně, ani pasivně jako civilní obyvatelstvo. Stali se předmětem diskriminace a vyvražďování nikoli v důsledku války (která byla jenom rámcem), ale na základě rasové ideologie a série opatření počínající norimberskými zákony a končící tábory smrti. Norbert Frýd hrozbu nastupujícího fašismu nejen „postupně cítil ve vzduchu“ (s. 9), projevovala se reálně v sousedním Německu. Na s. 23 se píše, že *Píseň o lítosti* byla „po převratu ... ihned“ zakázána, což není úplně přesné, protože dílo vůbec nevyšlo. Na téže straně se uvádí, že u Fischla „nacházíme filozofické otázky“. To je nic neříkající floskule, stačí napsat „reflexe“. V práci zůstaly některé překlepy a chyby. Například hned v abstraktu *Dvorní Šašci*, v anglickém abstraktu by mělo být the Holocaust. Na s. 12 „byl jeden z jedenácti poboček“ (byl jednou). V citátu z Hyršlové na s. 13 je kurziva i uvozovky, jinde jsou citáty jen kurzivou bez uvozovek. Na s. 22 se píše židů, také na s. 31 židech, zatímco jinde bývá Žid, Židé. Nejednotně se píše Mamila/Mamilla.

Na těchto nedostatcích se zřejmě podepsal přílišný chvat, s nímž bakalářská práce vznikala. Je to škoda, ale vzhledem k zmíněným pozitivům práce ji však doporučuji k obhajobě.